

Chmurowa, Zofia

Całe życie poświęciła miastu

Przegląd Pruszkowski nr 1, 82-83

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Całe życie poświęciła miastu

Dzień 18 października 1997 roku był wyjątkowo słoneczny i ciepły, jak na tę porę roku. W dniu tym wróciła do swego rodzinnego miasta magister Maria Wójcik, ażeby spocząć po pracowitym życiu na żbikowskim cmentarzu. Od wielu lat walczyła z chorobą, która pokonała ją 14 października.

Żałobna Msza św. została odprawiona w parafialnym kościele Marii w Żbikowie, koncelebrowana przez prefekta Liceum Ogólnokształcącego im. Tomusza Zana w Pruszkowie ks. Adama Ostrowskiego i księdza doktora Zbigniewa Grochala. Kościół wypełnił się tłumem kilku pokoleń jej wychowanków, współpracownikami z Rady Miejskiej, kolegami z Pruszkowskiego Towarzy-

stwa Kulturalno - Naukowego, znajomymi, przyjaciółmi, rodziną bliższą i dalszą.

Znał Marię cały Pruszków, podobnie jak ona znała i kochała swoje miasto, poświęcając mu całe życie.

Urodziła się 10 września 1923 roku w Pruszkowie, gdzie ukończyła szkołę podstawową. Dalszą naukę na poziomie szkoły średniej rozpoczęła w prywatnym Gimnazjum Zofii Wołowskiej w Warszawie, maturę zdała na tajnych kompletach zorganizowanych w czasie wojny w Pruszkowie. Jednocześnie w latach 1941 - 1944 prowadziła niezorganizowane tajne komplety na poziomie od drugiej do piątej klasy szkoły podstawowej. Uczęszczali na nie dzieci z odległych miejsc Żbikowa, dla których droga do czynnych wówczas szkół była zbyt daleka i wreszcie niebezpieczna w warunkach okupacyjnych.

Po zakończeniu wojny ukończyła Wydział Geografii na Uniwersytecie Łódzkim. Otrzymawszy tytuł magistra, poświęciła się pracy pedagogicznej początkowo w Łodzi i w Warszawie, a od 1972 roku w Pruszkowie.

Równolegle z pracą zawodową podejmowała szereg prac społecznych związanych z historią Pruszkowa i rozwojem jej szkolnictwa. Była członkiem Pruszkowskiego Towarzystwa Kulturalno - Naukowego. Z jej inicjatywy i przy jej czynnym udziale zorganizowana została wystawa poświęcona historii szkół działających na terenie miasta.

W 1976 roku uczestniczyła w pracach związanych z organizacją I Olimpiady Geograficznej w Warszawie, za co otrzymała list gratulacyjny Komitetu Głównego Olimpiady.

Pierwszą funkcję dyrektorki szkoły średniej powierzono jej w 1970 roku, kierując ją do prowadzenia Szkoły dla Pracujących w Pruszkowie. Pozostawała na tym stanowisku w latach 1970 - 72, by w 1972 roku objąć stanowisko dyrektorki Liceum Ogólnokształcącego im. T.Zana w Pruszkowie; piastowała tę funkcję do 1978 roku, do chwili gdy warunki zdrowotne zmusiły ją do porzucenia ukochanej przez nią placówki.

Przez wiele lat zbierała materiały dotyczące Gimnazjum i Liceum im. Tomasza Zana, stworzyła izbę pamięci tej szkoły.

Od chwili powstania Pruszkowskiego Towarzystwa Absolwentów, Wychowanków i Przyjaciół udzielała się w pracy Zarządu, a także w Komitecie organizujących Zjazdy Absolwentów.

W latach 1974 - 1978 została radną miasta Pruszkowa. Napisała monografię miasta zatytułowaną "Miasto, w którym żyjemy".

Była inicjatorką i współpracowniczką przy wydaniu albumu miejsc pamięci w Pruszkowie. Opracowała kilka źródłowych prac na temat historii szkół pruszkowskich, publikując je na łamach "Przeglądu Pruszkowskiego".

Ostatnim miejscem jej pracy, w okresie kiedy choroba uniemożliwiała jej pracę w Liceum, była Biblioteka Pedagogiczna w Pruszkowie. Również tam starała się wypełniać swoje obowiązki z poczuciem odpowiedzialności i z właściwą sobie życzliwością dla innych.

Jej pracowite życie uhonorane zostało wieloma odznaczeniami: Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego - za tajne nauczanie w latach okupacji, złotą odznaką "Za zasługi dla Województwa warszawskiego", odznaką "30-lecia Wyzwolenia Pruszkowa", medalem "Za zasługi dla miasta" przyznany w 80 rocznicę nadania praw miejskich Pruszkowowi oraz wieloma innymi odznaczeniami.

Nad otwartym grobem pożegnała Marię jej koleżanka z pracy w Liceum, radna miasta Pruszkowa - mgr Irena Horban, która powiedziała m.in., że w życiu zmarłej były trzy miłości: miasto, młodzież i szkoła, którą kierowała oraz rodzina. Trudno wątpić, aby miłość ta nie była odwzajemniona, patrząc na stos wieńców i kwiatów, jakie pokryły świeżą mogiłę.